

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/954

av den 14 juni 2021

om en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande från covid-19 (EU:s digitala covidintyg) för tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är bosatta på medlemsstaternas territorier under covid-19-pandemin

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 c,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt Schengenregelverket får tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är bosatta i medlemsstaternas territorier röra sig fritt inom alla andra medlemsstaters territorier i 90 dagar under en 180-dagarsperiod.
- (2) Den 30 januari 2020 förklarade generaldirektören för Världshälsoorganisationen (WHO) att det globala utbrottet av SARS-CoV-2 (*severe acute respiratory syndrome coronavirus 2*), som orsakar sjukdomen covid-19, utgjorde ett internationellt hot mot människors hälsa. Den 11 mars 2020 gjorde WHO en bedömning varigenom covid-19 betecknades som en pandemi.
- (3) Medlemsstaterna har vidtagit vissa åtgärder för att begränsa spridningen av SARS-CoV-2 som har påverkat resandet till och inom medlemsstaternas territorier, såsom inreserestriktioner eller krav på att personer som reser över gränser ska genomgå karantän eller självisolering eller bli testade för SARS-CoV-2-infektion. Sådana inskränkningar får negativa konsekvenser för enskilda personer och företag, särskilt personer som bor i gränsregioner och reser över gränsen dagligen eller ofta för sitt arbete, företag, sin utbildning, familj, sjukvård eller vård.
- (4) Den 13 oktober 2020 antog rådet rekommendation (EU) 2020/1475 ⁽²⁾, som införde en samordnad strategi för inskränkningar i den fria rörligheten med anledning av covid-19-pandemin.
- (5) Den 30 oktober 2020 antog rådet rekommendation (EU) 2020/1632 ⁽³⁾, i vilken det rekommenderades att de medlemsstater som är bundna av Schengenregelverket tillämpar de allmänna principer, gemensamma kriterier och gemensamma gränsvärden samt den gemensamma ram för åtgärder, inbegripet de om samordning och kommunikation, som fastställs i rekommendation (EU) 2020/1475.
- (6) Många medlemsstater har tagit eller planerar att ta initiativ för att utfärda intyg om vaccination mot covid-19. För att sådana vaccinationsintyg ska kunna användas effektivt i samband med resor över gränser inom unionen måste de vara fullständigt interoperabla, kompatibla, säkra och kontrollerbara. Det krävs en gemensam strategi mellan medlemsstaterna vad gäller sådana intygs innehåll, format, principer, tekniska standarder och den säkerhetsnivå som ska gälla för sådana vaccinationsintyg.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 9 juni 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 juni 2021.

⁽²⁾ Rådets rekommendation (EU) 2020/1475 av den 13 oktober 2020 om en samordnad strategi för inskränkningar i den fria rörligheten med anledning av covid-19-pandemin (EUT L 337, 14.10.2020, s. 3).

⁽³⁾ Rådets rekommendation (EU) 2020/1632 av den 30 oktober 2020 om en samordnad strategi för inskränkningar i den fria rörligheten med anledning av covid-19-pandemin i Schengenområdet (EUT L 366, 4.11.2020, s. 25).

- (7) Flera medlemsstater undantog redan före den dag då denna förordning börjar tillämpas vaccinerade personer från vissa reserestriktioner. Om medlemsstater godtar bevis för vaccination för att göra undantag från reserestriktioner som införts i enlighet med unionsrätten i syfte att begränsa spridningen av SARS-CoV-2, till exempel krav på karantän eller självisolering eller att bli testad för SARS-CoV-2-infektion, bör de vara skyldiga att på samma villkor godta vaccinationsintyg som utfärdats av andra medlemsstater i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/953 ⁽⁴⁾. Sådant godtagande bör ske på samma villkor, vilket innebär att om en medlemsstat till exempel anser att det är tillräckligt med en enda dos av ett vaccin som administreras, bör den göra samma bedömning med avseende på innehavare av ett vaccinationsintyg som anger en enda dos av samma vaccin.
- (8) Harmoniserade förfaranden enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 ⁽⁵⁾ bör inte hindra medlemsstaterna från att godta vaccinationsintyg som utfärdats för andra covid-19-vacciner som en medlemsstats behöriga myndighet har godkänt för försäljning i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG ⁽⁶⁾, vacciner som tillfälligt godkänts för distribution i enlighet med artikel 5.2 i det direktivet och vacciner som har genomgått WHO:s godkännandeförfarande för användning i nödsituationer. Om ett sådant covid-19-vaccin senare beviljas godkännande för försäljning i enlighet med förordning (EG) nr 726/2004, skulle skyldigheten att godta vaccinationsintyg på samma villkor även omfatta vaccinationsintyg som utfärdats av en medlemsstat för det covid-19-vaccinet, oavsett om vaccinationsintygen utfärdades före eller efter godkännandet via det centraliserade förfarandet. I förordning (EU) 2021/953 fastställs en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande från covid-19 (EU:s digitala covidintyg) för att underlätta fri rörlighet under covid-19-pandemin. Den är tillämplig på unionsmedborgare och tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till unionsmedborgare.
- (9) I enlighet med artiklarna 19, 20 och 21 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna ⁽⁷⁾ får tredjelandsmedborgare som omfattas av de bestämmelserna röra sig fritt på medlemsstaternas territorier.
- (10) Utan att det påverkar tillämpningen av de gemensamma regler som avser personers passage av de inre gränserna enligt vad som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2016/399 ⁽⁸⁾, och i syfte att underlätta resor inom medlemsstaternas territorier för tredjelandsmedborgare som har rätt att företa sådana resor bör den ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande från covid-19 som fastställs i förordning (EU) 2021/953 också tillämpas på tredjelandsmedborgare som inte redan omfattas av den förordningen, förutsatt att de lagligen vistas eller är bosatta på en medlemsstats territorium och har rätt att resa till andra medlemsstater i enlighet med unionsrätten.
- (11) Denna förordning är avsedd att underlätta tillämpningen av principerna om proportionalitet och icke-diskriminering när det gäller reserestriktioner under covid-19-pandemin, samtidigt som den strävar efter en hög skyddsnivå för folkhälsan. Den bör inte tolkas som att den underlättar eller uppmuntrar antagande av inskränkningar i den fria rörligheten eller inskränkningar i andra grundläggande rättigheter för att motverka covid-19-pandemin. Dessutom rättfärdigar ett krav på kontroll av intyg som införts genom förordning (EU) 2021/953 inte i sig ett tillfälligt återinförande av gränskontroller vid inre gränser. Kontroller vid inre gränser bör förbli en sista utväg, med förbehåll för de särskilda regler som fastställs i förordning (EU) 2016/399.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/953 av den 14 juni 2021 om en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla intyg om vaccination mot, testning för och tillfrisknande från covid-19 (EU:s digitala covidintyg) för att underlätta fri rörlighet under covid-19-pandemin (Se sidan 1 i detta nummer av EUT).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EUT L 136, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).

⁽⁷⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

- (12) Eftersom denna förordning tillämpas på tredjelandsmedborgare som redan lagligen vistas eller är bosatta på medlemsstaternas territorium bör den inte tolkas som att den ger tredjelandsmedborgare som vill resa till en medlemsstat rätt till EU:s digitala covidintyg från den medlemsstaten före ankomsten till dess territorium. Det finns ingen skyldighet för medlemsstaterna att utfärda vaccinationsintyg på konsulära beskickningar.
- (13) Den 30 juni 2020 antog rådet rekommendation (EU) 2020/912 ⁽⁹⁾ om de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till unionen och ett eventuellt avskaffande av dessa restriktioner. Denna förordning omfattar inte tillfälliga restriktioner för icke nödvändiga resor till unionen.
- (14) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (15) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG ⁽¹⁰⁾. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland. För att göra det möjligt för medlemsstaterna att, på de villkor som anges i förordning (EU) 2021/953, godta covid-19-intyg som utfärdats av Irland till tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är bosatta på landets territorium, i syfte att underlätta resor inom medlemsstaternas territorier, bör Irland till dessa tredjelandsmedborgare utfärda covid-19-intyg som uppfyller kraven i tillitsramverket för EU:s digitala covidintyg. Irland och de övriga medlemsstaterna bör godta intyg utfärdade till tredjelandsmedborgare som omfattas av den här förordningen, på grundval av ömsesidighet.
- (16) Denna förordning utgör en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.1 i 2005 års anslutningsakt respektive artikel 4.1 i 2011 års anslutningsakt.
- (17) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽¹¹⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 C i rådets beslut 1999/437/EG ⁽¹²⁾.
- (18) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽¹³⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 C i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ⁽¹⁴⁾.
- (19) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska

⁽⁹⁾ Rådets rekommendation (EU) 2020/912 av den 30 juni 2020 om de tillfälliga restriktionerna för icke nödvändiga resor till EU och ett eventuellt avskaffande av dessa restriktioner (EUT L 208 I, 1.7.2020, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁽¹¹⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽¹²⁾ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽¹³⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽¹⁴⁾ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽¹⁵⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 C i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ⁽¹⁶⁾.

- (20) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att underlätta resande för tredjelandsmedborgare som lagligen vistas eller är bosatta på medlemsstaternas territorier under covid-19-pandemin genom införande av en ram för utfärdande, kontroll och godtagande av interoperabla covid-19-intyg om en persons vaccination, testresultat eller tillfrisknande med avseende på covid-19, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (21) Eftersom situationen i samband med covid-19-pandemin är akut bör denna förordning träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (22) Europeiska datatillsynsmannen och Europeiska dataskyddsstyrelsen har hörts i enlighet med artikel 42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ⁽¹⁷⁾ och avgav ett gemensamt yttrande den 31 mars 2021 ⁽¹⁸⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna ska tillämpa bestämmelserna i förordning (EU) 2021/953 på tredjelandsmedborgare som inte omfattas av den förordningens tillämpningsområde men som lagligen vistas eller är bosatta på deras territorium och som har rätt att resa till andra medlemsstater i enlighet med unionsrätten.

Artikel 2

Under förutsättning att Irland har meddelat rådet och kommissionen att landet godtar de intyg som avses i artikel 3.1 i förordning (EU) 2021/953 som utfärdats av medlemsstaterna till personer som omfattas av den här förordningen, ska medlemsstaterna, i enlighet med villkoren i förordning (EU) 2021/953, godta covid-19-intyg som utfärdats av Irland i ett format som uppfyller kraven i det tillitsramverk för EU:s digitala covidintyg som inrättats genom förordning (EU) 2021/953 till tredjelandsmedborgare som fritt får resa inom medlemsstaternas territorium.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 juli 2021 till och med den 30 juni 2022.

⁽¹⁵⁾ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽¹⁶⁾ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽¹⁸⁾ Ännu inte offentliggjort i EUT.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 14 juni 2021.

På Europaparlamentets vägnar
D.M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
A. COSTA
Ordförande
